

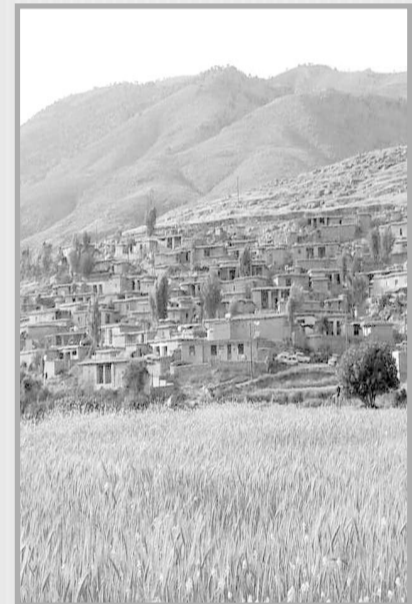
دیدگاه

یک پیشنهاد نوروزی هیجان انگیز

«ثریا» روستایی پلکانی است، البته نه از نوع شلوغش مثل ماسوله. این روستا یک پیشنهاد ویژه برای تعطیلات نوروز است. روستایی در میانه دشتی سبز که خوشبختانه در نوروز نه شلوغ است و نه سرد. اگر شناختی از این روستا ندارید، اجازه بدهید فهرست‌وار از دیدنی‌های تاریخی و طبیعی این روستا یاد کنیم.

گوردخمه‌ها، بردگوری‌ها، شیرسنگی‌ها، پل ساسانی پایلا و ۱۴ نقش برجسته با قدمت هزاران سال همراه با طبیعتی که به اندازه‌ای باورنکردنی سبز است و پسرآب، پرآب از ده‌ها چشمه و صدف‌لته رود خروشان کارون که کمی آن‌سوتر به خلیج همیشه فارس می‌پیوندد و دریاچه سد کارون ۳. اگر اهل کمی دورتر رفتن هم باشید، آثار دوره عیلامی در کول فرح، خروشان کارون که کمی آن‌سوتر به خلیج همیشه فارس می‌پیوندد و دریاچه سد کارون ۳. اگر اهل کمی دورتر رفتن هم باشید، آثار دوره عیلامی در کول فرح، نقش برجسته عیلامی و ساسانی خنگ اژدر، اشکفت سلمان، پارک جنگلی پلوط و... در فاصله بسیار کمی از شما هستند، اما اگر اهل طبیعت‌گردی باشید، دشت‌ها، کوه‌ها و حیات‌وحش (از جمله خرس و پلنگ ایرانی) و دشت سوسن دست‌کم سه روز از شما زمان خواهد گرفت.

برای رسیدن به سوسن و ثریا، دو سه راه دارید؛ نخست آن‌که از شهر ایذه در خوزستان جاده شمالی را پی بگیرید و به سمت بیان بروید و در درواهی، مسیر سمت راست را که به سمت سوسن می‌رود انتخاب کنید. مسیری بی‌اندازه سرسبز که از ایذه تا مقصد ۴۰ کیلومتر است را می‌گذرانید و وقتی از دالانی در قلب کوه گذشتید دیگر دقایقی بیشتر با سوسن فاصله

ندارید. سوسن دشتی باستانی و سبز است که از همه سو با کوه‌های بلند احاطه شده است و کارون دورتادور آن می‌پیچد و فضایی رویایی را آفریده است، به شکلی که در تابستان خنک‌ترین و در زمستان هوایی معتدل را فراهم کرده است.

برای راه دوم به‌جای آن‌که جاده سوسن را انتخاب کنید به سمت امامزاده سلطان ابراهیم و سد کارون ۳ بروید. در امامزاده می‌توانید ماشین خود را با خیال راحت در پارکینگ بگذارید و باقی مسیر را طی نیم‌ساعت با قایق و از روی رودخانه کارون سفر کنید. هر قایق ده نفر بدون بار را به‌راحتی جاها می‌کند. با قایق که بیاید نخست وارد منطقه سیداحمد سوسن خواهید شد و تمیزی، زیبایی و طبیعت بکر شما را جادو خواهد کرد.

راه سوم مربوط به حالتی است که شما از شمال (اندیکا) به سمت ایذه آمده باشید و از کنار سد کارون ۳ هم گذشتید باشید (که همچنان امکان قایق‌سواری پیش‌رویتان خواهد بود) و نرسیده به ایذه درواهی بیان و سوسن را خواهید دید که از آنجا می‌توانید به سوسن بروید.

اگر هر سه روز را در سوسن بمانید، می‌توانید یک روز به کوهپایایی در قلل‌های که مسیر دست‌ساز باستانی و پله پله دارد و از آن می‌توانید دهانه سد را تماشا کنید، یک روز را به دیدن آثار تاریخی منطقه اختصاص دهید و یک روز را هم صرفاً از طبیعت زیبای منطقه به‌ویژه بافت زیبای روستای ثریا لذت ببرید. اگر خوش‌شانس باشید، می‌توانید عروسی‌های بی‌اندازه شاد و رنگارنگ و دیدنی‌های بختیاری را هم تماشا کنید و میهمان شادی‌شان باشید.

منحصربه‌فرد برخوردار است و علاقه‌مندان بسیاری را به خود جلب کرده است. اغلب این شیرینی‌ها که همراه یک فنجان چای داغ میل می‌کنند.

با طعم بی‌نظیرش خاطراتی شیرین را در ذهن افراد خانواده باقی می‌گذارد.

شیرینی حجاج کریمی: این شیرینی، از عطر و بوی

شیرینی‌های تهیه شده محسوب می‌شود.

نان نازک پسته‌ای: از دیگر شیرینی‌هایی است که توسط کدبانوهای استان قزوین تهیه و

شیرینی‌های تهیه شده محسوب می‌شود.

نان چرخی: شاید اسم نان چرخی کمی جالب به‌نظر برسد. قزوینی‌ها به این دلیل این شیرینی لذیذ را نان چرخی می‌نامند که پس از ترکیب تمامی مواد اولیه، آن‌ها از ترکیب تمامی مواد اولیه، آن‌ها نکات مهم این شیرینی، ماندگاری زیاد آن پس از طبع است.

شیرینی‌های تهیه شده محسوب می‌شود.

شیرینی‌های انابکی: شیرینی انابکی یا ولیعهدی، از دیگر خوراکی‌هایی است که به‌عنوان شیرینی سنتی استان قزوین شناخته شده است. اغلب این شیرینی در دو رنگ کرم و قهوه‌ای تهیه می‌شود.

شیرینی‌های تهیه شده محسوب می‌شود.

شیرینی‌های تهیه شده در استان قزوین: از شیرینی کمی برخوردار است که یکی از مزیت‌های این نوع خوراکی‌ها در مقایسه با دیگر

«نوروزی خوانان»

پیام آوران بهار

نوروزی خوانی یکی از آیین‌های قزوینی‌ها در استقبال از نوروز به‌شمار می‌رود. در زمان‌های نه چندان دور و در اوایل اسفند پس از خانه‌تکانی نوروز، خانواده‌ها چشم‌به‌راه نوروزخوان‌ها بودند که اغلب از آبادی‌های شمالی قزوین می‌آمدند؛ هرچند این آیین، دیری است در این شهر به‌ویژه فراموشی سپرده شده، اما هنوز هستند روستائویی که آن را از سیاه سنت‌های نوروزی خود پاک نکرده‌اند.

در روستاهای الموت، نوروزی‌خوان‌ها در دسته‌های دو تا چهارنفره، در کوچه و خیابان به‌راه می‌افتند و با خواندن اشعار کوتاه و بلند، طلیعه سال نو را به مردم مژده می‌دهند. ساکنان با شنیدن صدای آنان، به استقبال آنها رفته و با دادن پول و شیرینی از ایشان پذیرایی می‌کنند.

سنت‌های نوروزی مردمان کهن شهر قزوین، تنها در آنچه گفته شد، خلاصه نمی‌شود که باید بر آن، آیین‌های متفاوت دیگری را نیز افزود. آیین‌هایی که در دل خود، مهربانی را به ارمغان می‌آورد و یادآور گشاده‌دستی بهار و خانه‌تکانی دل‌ها و رفع کدورت‌هاست.

قصه آشنای رویارویی رمضان و بهار برای ما مردم ایران

گلدسته‌خوانی

از چند روز مانده به شروع ماه مبارک مانند عید نوروز مردم به غیاب‌رویی مساجد و نوکردن لباس‌ها و آشتی و رفع کدورت و مردمان ایران در سال‌هایی که رمضان و نوروز مقارن می‌شد به آن می‌پرداختند.

نیازمندان، تقویت معنویت و توجه به ارزش‌های اخلاقی در جامعه پررنگ‌تر می‌شود. در ادامه نگاهی خواهیم داشت به آیین‌هایی که ماه مبارک را به یادگاری و نوکردن لباس‌ها و آشتی و رفع کدورت و نوروز مقارن می‌شد به آن می‌پرداختند.

نوروز رنگ و بویی تازه دادند.

نوروز جشن کهن ایرانی، ریشه در تاریخ و هویت این سرزمین دارد و در سطح جهانی نیز به‌عنوان میراث معنوی ثبت شده و سفره‌هفت‌سین، دیدوبازدیدهای خانوادگی، خانه‌تکانی و سفرهای نوروزی ازجمله آداب دیرینه‌ای است که نشان از شور و نشاط اجتماعی دارد. این مناسبت، فرصتی برای تحکیم پیوندهای خانوادگی و اجتماعی است و مردمان ایران‌زمین قرن‌هاست که این عید را با شکوه خاصی گرامی می‌دارند، چون جشن نوروزی با مفاهیمی همچون پاکی، نوزایی، صلح و همبستگی اجتماعی عجین شده است.

از سویی ماه رمضان، ماه رحمت، مغفرت و تزکیه نفس است و مسلمانان جهان در این ماه با روزه‌داری و عبادت، به پالایش روحی پرداخته و از سفره گسترده رحمت الهی بهره می‌برند. در این ماه، صله رحم، کمک به

«توریم»/تقارن دوست‌داشتنی ماه مبارک رمضان و بهار طبیعت ۱۴۰۴ رخدادی نیکو و آشنا برای مردم ایران است. در طول تاریخ باشکوه ایران‌زمین تقارن مناسبت‌های مذهبی و ملی همواره با مدیریت و همراهی مثال‌زدنی ایرانی‌ها توأم بوده است.

مردم مسلمان ایران، بهار قرآن را با نشاط آیین‌ها و مراسم‌های خاص برگزار می‌کرده‌اند و از آن‌سو نوروز جشنی بزرگ و باشکوه برای تمام ایرانیان است. خاستگاه اصلی عید نوروز، ایران باستان بوده و با توجه به روایت‌های افسانه‌ای موجود، نوروز در زمان جمشید، پادشاه چهارم پیشدادی ایران به‌وجود آمده است. در اوستا، یکی از قدیمی‌ترین کتاب‌های ایران باستان، از فردی به‌نام جمشید یاد شده که از قدرت فتره‌ایزدی برخوردار بوده است. با ظهور اسلام، ایرانی‌ها با تلفیق مذهب و آیین‌های اصیل خود به

یک نوروز و هزار آیین

نوروز مجموعه‌ای از جشن‌ها و مناسبت‌هاست. جشن‌های سال نو یا جشن‌های نوروزی در ایران برنامه‌های متعددی دارد که ابتدا با چهارشنبه‌سوری شروع می‌شود. بعد از جشن چهارشنبه‌سوری، آخرین پنجشنبه‌ها زمان رفتن به مزار و آرامگاه تازه در گذشتگان است.

خانه‌تکانی: خانه‌تکانی یکی از آیین‌های نوروزی است که مردم برخی مناطق یک نوروز را جشن می‌گیرند به آن پایبندند. در این آیین، تمام خانه و وسایل آن در آستانه نوروز گردگیری، شست‌وشو و تمیز می‌شود.

رسم افروختن آتش: جشن نوروزی روستای پالنگان با چرخاندن مشعل‌ها و حرکت به بالای صخره‌های پشت روستای پالنگان توسط جوانان بر گزار می‌شود. در این جشن مردم روستا با حضور بر بام خانه‌ها و با نواختن موسیقی‌های کردی و پوشیدن لباس‌های شاد و رنگارنگ به استقبال نوروز می‌روند. رسم افروختن آتش، از زمان‌های کهن در برخی مناطق علاقه‌مند به نوروز متداول شده‌است. در ایران، جمهوری آذربایجان و بخش‌هایی از افغانستان، این رسم به‌صورت روشن کردن آتش در شب آخرین چهارشنبه سال متداول است. این مراسم، چهارشنبه‌سوری نام دارد. در کردستان در روز نوروز مراسم آتش نوروزی انجام می‌شود. پیردن از روی آتش در ایام نوروز در ترکمنستان نیز رایج است. همچنین رسم افروختن آتش در بامداد نوروز بر پشت‌بام‌ها در میان برخی از زرتشتیان (ازجمله در برخی از روستاهای یزد) مرسوم است.

سفره‌های نوروزی: سفره‌هفت‌سین از سفره‌های نوروزی است که در ایران، جمهوری آذربایجان و برخی از نقاط افغانستان رایج است. سفره‌های نوروزی یکی از آیین‌های مشترک در مراسم نوروز در بین مردمی است که نوروز را جشن می‌گیرند. در بسیاری از نقاط ایران، جمهوری آذربایجان و برخی از نقاط افغانستان، سفره هفت‌سین پهن می‌شود. در این سفره، هفت چیز قرار می‌گیرد که با حرف (س) آغاز شده باشد؛ مثل سبب، سنجد، سنبل و... به هفت‌سینی که چیده می‌شود معانی خاصی نسبت داده‌اند. مثلاً سیب را نماد زیبایی و تندرستی، سنجد را نماد عشق و محبت و سکه را رزق و روزی گفته‌اند. سفره‌نوروز از زمان‌های کهن بوده اما به این صورت بوده است که سفره‌ای را پهن می‌کردند و در پشت‌بام‌های سفالی یا فلزی، انواع آجیل‌های خشک‌شده مانند توغ خشک، برگ خشک‌شده زردآلو و هلو و پختیک (پخته‌شده و خشک‌شده

عطر هل و بوی دارچین در کوچه‌های قزوین

دارچین و گلاب و... که ترکیب می‌شوند معجزه‌های رخ می‌دهند به‌نام شیرینی ایرانی.

قزوینی‌ها آستین را بالا می‌زنند و هریک به فراخور شرایطی که دارند، مشغول بخشی از کار شیرینی‌پزی می‌شوند. از آنجا که هر کاری آداب و رسوم خودش را دارد، جمعی که مشغول سنت شیرینی‌پزی می‌شوند پیش از هر کاری دست و دل به وضو می‌سپارند؛ چراکه معتقدند وضوساختن پیش از شیرینی‌پختن، باعث برکت در خمیر و افزایش حجم شیرینی‌ها می‌شود.

اجرای این سنت که نسل به نسل و سینه به سینه به امروزی‌ها رسیده، همیشه و براساس اعتقادی قدیمی با سلام و صلوات آغاز می‌شود تا برکت و حرمت سفره‌ای

که پهن شده حفظ شود. تولید شیرینی سنتی در قزوین در گذشته کاملاً درون خانوادگی بود، اما سالیانی است با ورود مسافران و گردشگران به قزوین و افزایش تقاضا برای خرید سوغات، این هنر بیش از پیش جنبه صنعتی و اقتصادی پیدا کرده است.

بالقولای لوزینه و پیچ، پادارزی، نان برنجی، جایی، قندی، نازک پسته‌ای، گردویی و بادامی، نخودی، چرخی، لب پیچ، توت پسته‌ای و بادامی و اتابکی و حاجی کریمی ازجمله شیرینی‌های سنتی قزوین به‌شمار می‌رود که نوع خانگی و البته بسیار خوش‌طعم و عطر آن را می‌توان در بزم عیدانه قزوینی‌ها در نوروز چشید.

بالقلاو: بالقلاو از جمله شیرینی‌های فوق‌العاده است که در

انواع مختلف تهیه و طبع می‌شود. در واقع عنوان گل سربید تمامی شیرینی‌های سنتی این استان را از آن خود کرده که در انواعی مانند بالقلاوی سه رنگ یا لوزی و بالقلاوی گل یا بیج تهیه و طبع می‌شود و یکی از گران‌ترین شیرینی‌هایی است که توسط مردم قزوین تهیه می‌شود.

پادارزی: برای تهیه این شیرینی از پودر قند، روغن صاف قنادی، تخم‌مرغ، آرد گندم، آرد برنج، آرد نخودچی، شیر، پودر زنجبیل، وانیل، زعفران و کتچد استفاده می‌شود. شیرینی خوش‌طعم و لذیذی که همراه با جوی و نوشیدنی‌های داغ، میل می‌شود. پادارزی را در بیشتر شیرینی‌فروشی‌های قزوین می‌توان تهیه کرد.

شیرینی‌های تهیه شده محسوب می‌شود.

نان نازک پسته‌ای: از دیگر شیرینی‌هایی است که توسط کدبانوهای استان قزوین تهیه و

شیرینی‌های تهیه شده محسوب می‌شود.

شیرینی‌های انابکی: شیرینی انابکی یا ولیعهدی، از دیگر خوراکی‌هایی است که به‌عنوان شیرینی سنتی استان قزوین شناخته شده است. اغلب این شیرینی در دو رنگ کرم و قهوه‌ای تهیه می‌شود.

شیرینی‌های تهیه شده محسوب می‌شود.

شیرینی‌های تهیه شده در استان قزوین: از شیرینی کمی برخوردار است که یکی از مزیت‌های این نوع خوراکی‌ها در مقایسه با دیگر